U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Petra Mikeše a soudců Jitky Zavřelové a Milana Podhrázkého v právní věci žalobkyně: **S. H.,** zastoupená JUDr. Petrem Novotným, advokátem se sídlem Archangelská 1568/1, Praha 10, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 3. 2019, čj. OAM-943/ZA-ZA11-VL16-2018, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 9. 9. 2020, čj. 43 Az 6/2019-40,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.

II. Žalobkyně **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

III. Žalovanému **se** náhrada nákladů řízení **nepřiznává.**

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Žalobkyně (dále „stěžovatelka“) podala 6. 11. 2018 žádost o udělení mezinárodní ochrany. Žalovaný v záhlaví označeným rozhodnutím rozhodl o žádosti tak, že stěžovatelce mezinárodní ochranu podle § 12, § 13, § 14, § 14a, § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, neudělil. Proti tomuto rozhodnutí podala stěžovatelka žalobu, kterou Krajský soud v Hradci Králové shora uvedeným rozsudkem zamítl.

[2] V řízení o mezinárodní ochraně stěžovatelka při pohovoru uvedla, že o mezinárodní ochranu požádala poté, co jí nebylo prodlouženo povolení k pobytu a byl jí udělen výjezdní příkaz. S manželem a se synem již mnoho žijí let v ČR, syn se tu narodil. Manžel v ČR pracuje, na Ukrajině by práci nenašel. Ani ona by si na Ukrajině žádnou práci nenašla. Aby si opět mohla zajistit povolení k pobytu, musela by cestovat na Ukrajinu a nechat tu syna a celou rodinu samotné, což nechce. V ČR se jim líbí a na život na Ukrajině by si již nezvykli. Dále uvedla, že lidé, kteří byli ve válce, jsou nebezpeční a kradou. Ve vyjádření k podkladům rozhodnutí stěžovatelka poukázala na vnitrostátní ozbrojený konflikt, kterým se cítí být ohrožena.

[3] V žalobě stěžovatelka namítla, že by byla po návratu do vlasti ohrožena na svém životě z důvodu probíhajícího vnitrostátního ozbrojeného konfliktu. Přestože faktické boje probíhají pouze na východě Ukrajiny, následky konfliktu ovlivňují negativně život v celé zemi. Přestěhování do jiné části země je vzhledem k ekonomické situaci stěžovatelky nereálné. Přinejmenším tedy splňuje podmínky pro udělení doplňkové ochrany.

[4] Krajský soud žalobou zamítl. Odkázal na závěry plynoucí z rozsudku Soudního dvora Evropské unie ze dne 17. 2. 2009 ve věci C-465/07, *M. a N. Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, a rozsudku NSS ze dne 13. 3. 2009, čj. 5 Azs 28/2008-68, a konstatoval, že konflikt, který nyní probíhá na Ukrajině, nelze hodnotit jako „totální konflikt" ve smyslu vyloženém v uvedených rozsudcích. Ze zpráv o zemi původu shromážděných žalovaným je zřejmé, že zhoršená bezpečnostní situace přetrvává pouze v Doněcké a Luhanské oblasti, tedy na jihovýchodě země, situace na západě a ve středu země je klidná a stabilní. Krátkodobé vyhrocení situace v Azovském moři, k němuž došlo na konci roku 2018, na uvedeném závěru nemůže nic změnit. Místem pobytu stěžovatelky na území Ukrajiny byla Zakarpatská oblast, která nebyla vojenskými událostmi nijak významněji zasažena, a nelze tudíž dovozovat, že by zde hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy ve smyslu dotčených ustanovení zákona o azylu. Žalobkyně neuvedla ani žádné konkrétní skutečnosti svědčící o tom, že by zde byla vystavena přímým hrozbám způsobení vážné újmy, popřípadě že jsou u ní dány jiné osobní faktory, které zvyšují riziko, že terčem svévolného násilí bude právě ona. Z toho důvodu není důvodná ani námitka stěžovatelky, že nemá možnost přestěhovat se do jiné části Ukrajiny nezasažené konfliktem.

II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření žalovaného

[5] Proti rozsudku krajského soudu podala stěžovatelka kasační stížnost. Namítá nepřezkoumatelnost rozsudku krajského soudu, který se řádně nevypořádal s důvody její žádosti o mezinárodní ochranu, které naopak nemístně zlehčoval. Stěžovatelka se ohledem na ozbrojený konflikt obává o svůj život. Ozbrojený konflikt je i v rozporu s jejím vyznáním. Konflikt se projevuje i v západní části země, a to v podobě opakovaných násilností, jejichž obětmi se stali i civilisté (boje mezi vládou a Pravým sektorem v Mukačevu, výbuch náloží související s činností Pravého sektoru ve Lvově). Tato fakta krajský soud nevzal v úvahu.

[6] Žalovaný navrhl odmítnutí kasační stížnosti pro nepřijatelnost, popřípadě její zamítnutí pro nedůvodnost. Podle žalovaného jsou jeho rozhodnutí i napadený rozsudek správné a v souladu s právními předpisy. Kasační námitky stěžovatelky žalovaný pokládá za nedůvodné, neboť krajský soud se podrobně, jasně a srozumitelně vyjádřil ve všem žalobním bodům. K námitce, že nelze zlehčovat situaci v západní části Ukrajiny, žalovaný uvedl, že zmíněné incidenty jsou kriminálním jednáním, kterému jsou ukrajinské státní orgány schopny čelit.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[7] Jelikož jde o věc mezinárodní ochrany, zabývá se Nejvyšší správní soud v souladu s § 104a s. ř. s. otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje zájmy stěžovatele. Není-li tomu tak, odmítne ji jako nepřijatelnou. K podrobnějšímu vymezení institutu přijatelnosti kasační stížnosti ve věcech mezinárodní ochrany (azylu) Nejvyšší

správní soudu pro stručnost odkazuje na své usnesení ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS. Sama stěžovatelka netvrdí, v čem okolnosti jeho případu splňují podmínky přijatelnosti ve smyslu tímto usnesením vymezených kritérií.

[8] Nejvyšší správní soud v projednávané věci neshledal přesah vlastních zájmů stěžovatelky, protože kasační stížnost pouze opakuje tvrzení o problematické situaci na Ukrajině. S uvedenými tvrzeními se na základě judikatury Nejvyššího správního soudu přesvědčivě vypořádal krajský soud v bodech 15 a 21 napadeného rozsudku. Přijatelnost kasační stížnosti tedy předně nezakládá námitka stěžovatelky, že se krajský soud dostatečně nezabýval důvody a obavami uváděnými stěžovatelkou, ani odkaz na nedostatečně odůvodněný rozsudek krajského soudu. Krajský soud se totiž situaci na Ukrajině podrobně věnoval. Na žalobní body přiléhavě reagoval a odpovídajícím způsobem je vyvrátil. Krajský soud se tak v řízení nedopustil zásadního pochybení, které mohlo mít dopad do hmotně-právního postavení stěžovatelky.

[9] Otázka politické situace na Ukrajině spočívající ve vnitřním ozbrojeném konfliktu je pak dosavadní judikaturou zdejšího soudu řešena jednoznačně a není důvod k judikatornímu odklonu. Podle této judikatury konflikt na Ukrajině nelze klasifikovat jako totální, tedy takový, který by každého civilistu vystavoval reálnému nebezpečí vážné újmy (například usnesení NSS ze dne 15. 1. 2015, čj. 7 Azs 265/2014-17, ze dne 31. 3. 2015, čj. 4 Azs 15/2015-28, ze dne 30. 4. 2015, čj. 9 Azs 13/2015-69, ze dne 17. 6. 2015, čj. 6 Azs 86/2015-31, ze dne 8. 8. 2018, čj. 10 Azs 80/2018-40, ze dne 19. 8. 2020, čj. 6 Azs 216/2020-22, či ze dne 19. 8. 2020, čj. 6 Azs 230/2020-24). Ojedinělé incidenty, na které stěžovatelka poukazuje, na těchto závěrech nic nemění. Z tohoto pohledu je stěžejní skutečnost, že stěžovatelka pochází z města B. v Zakarpatské oblasti a že uvedená oblast je Českou republikou považována za bezpečnou oblast (viz § 2 bod 24. vyhlášky Ministerstva vnitra č. 328/2015 Sb., kterou se provádí zákon o azylu a zákon o dočasné ochraně cizinců, ve znění vyhlášky č. 68/2019 Sb., vydané na základě zmocnění v § 86 odst. 4 zákona o azylu).

[10] K námitce stěžovatelky, že ozbrojený konflikt je v rozporu se jejím vyznáním, soud konstatuje, že jde o námitku nepřípustnou, neboť se opírá o důvod, který stěžovatelka neuplatnila v řízení před krajským soudem, ač tak učinit mohla (§ 104 odst. 4 s. ř. s.).

IV. Závěr a náklady řízení

[11] Nejvyšší správní soud neshledal v posuzované věci přesah vlastních zájmů stěžovatelky. Proto kasační stížnost odmítl jako nepřijatelnou podle § 104a s. ř. s.

[12] O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle úspěchu ve věci v souladu s § 60 odst. 1 větou první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. (k tomu srov. bod 53 usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 25. 3. 2021, čj. 8 As 287/2020-33, a bod 18 usnesení NSS ze dne 16. 6. 2021, čj. 9 As 83/2021-28). Stěžovatelka nebyla v řízení o kasační stížnosti úspěšná, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému, jemuž by jinak právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti svědčilo, soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť mu v řízení o kasační stížnosti žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 28. července 2021

Petr Mikeš
předseda senátu